

LIST UČENIKA OŠ FRA PAVLA VUČKOVIĆA-SINJ

POD KAMIČKOM

Šk.god. 2015./2016. digitalno izdanje br.1

Dragi učenici, učitelji i roditelji

Pred vama je novo ruho svima znanog školskog lista naše škole „Pod Kamčkom“

Ovaj put naš list je u digitalnom obliku jer i mi kao i svi nastojimo pratiti tehnološke trendove i dostignuća.

Listajući naše stranice nadam se da ćete imati dobar pregled u sva događanja i aktivnosti u našoj školi u ovoj školskoj godini 2015./2016. koja su ostvarili naši učenici i njihovi učitelji.

Ponosni smo na sudjelovanja na brojnim natjecanjima, natjecajima, izložbama i općenito na sve kulturne i društvene manifestacije koje su naši učenici obilježili.

Kao i uvijek na kraju ove nastavne godine opraštamo se od učenika osmih razreda. Nadamo se da će im ova etapa školovanja ostati u lijepom sjećanju i da će puni znanja i novih vještina stečenih kroz osmogodišnje školovanje ostvariti svoj zacrtani profesionalni i životni izazov prilikom upisa u srednju školu.

Također, ove godine se opraštamo od nekoliko naših dugogodišnjih djelatnika koji zasluženno završavaju svoju karijeru i odlaze u mirovinu. Od srca veliko hvala Paulinki Jurić Šolto, Smilji Milanović i Anti Sesardiću. Svojim predanim, stručnim i kvalitetnim radom su prenosili svoje znanje generacijama učenika. Cijeli svoj radni vijek posvetili su odgoju i obrazovanju i zato im želimo mirne i sretne dane u mirovini, ispunjene zdravljem i srećom.

Nadam se da ćete uživati u našem novom, digitalnom školskom listu!

Ravnatelj: Nikola Vučković, prof.

UVODNA RIJEČ

Dragi naši učenici, učitelji, roditelji i svi koji čitate naše novine,

Nakon našeg posljednjeg tiskanog izdanja školskog lista „Pod Kamičkom“ za školsku godinu 2012./2013. odlučili smo ići ukorak s vremenom u kojem se nalazimo te smo odlučili da naš školski list za ovu školsku godinu 2015./2016. ugleda svjetlo dana, ali u digitalnom obliku.

Kao i dosad nastojat ćemo prikazati sva društvena i kulturna zbivanja u našoj školi.

Školski list je ogledalo škole jer se u njemu ogledaju svi naši uspjesi, naše aktivnosti, naši radovi i natjecanja i zato ćemo nastojati prikazati sve što su naši učenici i učitelji radili tijekom ove školske godine.

Zahvaljujem svima koji su marljivo radili da ovaj list ugleda svjetlo dana i nadam se da ćete uživati u čitanju od „korica do korica“.

U ime uredništva Ana Jagnjić Župić, prof.

DOBRO DOŠLI PRVAŠI!

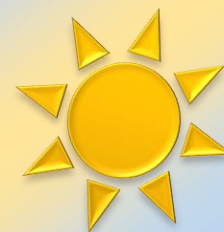

Svečana priredba dobrodošlice za učenike prvih razreda, njihove roditelje i mnogobrojne goste održana je 7. rujna 2015. godine u 10:00 sati u našoj sportskoj dvorani. Svoj prvi dan u školi prvašići su započeli u veselom društvu svojih starijih prijatelja, učenika 2.a i 2.b razreda koji su za njih pripremili mnoštvo pjesama, igrokaza i plesnih točaka o školskom životu. Ravnatelj škole Nikola Vučković prvašićima je poželio uspješno druženje s prvim slovima, brojkama, pričama, a roditeljima dobru suradnju s učiteljicama. Nakon toga uslijedio je najuzbudljiviji dio, susret prvašića s njihovim učiteljicama. Prvašići su prvi put otišli u svoje učionice i sjeli u svoje školske klupe. Bili su pomalo uzbuđeni ali i zadovoljni.

Sretno prvašići!!!

Učiteljice

Ana Masnić i Jadranka Mastelić

DOČEK PRVAŠA PŠ TURJACI

U novoj školskoj godini 2015./2016. nastava je započela 7. rujna 2015. godine. Svi su bili uzbuđeni i spremni za nove izazove. Posebno uzbuđeni su bili učenici prvih razreda te njihovi roditelji i učiteljica za koje je polazak u 1. razred bio nešto jako veliko.

Da bi nam taj prvi susret sa školom prošao što opuštenije i veselije, pobrinuli su se naši drugaši zajedno sa svojom učiteljicom Emilijom. Zajedničkim snagama pripremili su razne zanimljive igrokaze, recitacije i pjesme.

Nakon zabave i smijeha, naši prvašići su veselo odskakutali u svoje učionice u pratnji roditelja i učiteljice Kristine Vukušić.

DOČEK PRVAŠA PŠ BRNAZE

DOBRO NAM DOŠLI PRVAŠIĆI !

Prvi dan škole u PO Brnaze održan je svečani prijem prvašića. Učiteljica Mirjana Anđelić prvašićima je uputila dobrodošlicu, poželjevši im ugodan boravak u školi, a roditelje pozvala na suradnju kako bi im ovaj period u životu bio što ljepši. Predstavila sam djeci njihovu učiteljicu Višnju Romac i ostale učiteljice.

Učenici II. razreda sa svojom učiteljicom pripremili su prigodan program glazbeno plesne točke i recitacije koji su uzbuđeni prvašići zainteresirano gledali i popratili pljeskom.

Po završetku priredbe prvašići su dobili poklone.

Učiteljica: Mirjana Anđelić

Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Dana 9. listopada 2015. u našoj školi smo svečano obilježili Dane kruha-dani zahvalnosti za plodove zemlje. Uz molitvu, blagoslov i simbolično blagovanje kruha zahvaljuje se Bogu na kruhu i drugim plodovima zemlje.

Naši učenici su bili marljivi i izložili su kruh i krušne proizvode, a nakon blagoslova svih izloženih proizvoda blagovali su i sami učenici sa svojim učiteljima.

Ovim obilježavanjem istaknuli smo važnost čuvanja običaja, tradicije i kulturne baštine našeg naroda.

DAN KRUHA U PODRUČNOJ ŠKOLI BRNAZE

U mjesecu listopada, jesenskom mjesecu, na cijelom svijetu zahvaljujem se Bogu za KRUH SVAGDAŠNJI I PLODOVE ZEMLJE. I mi smo to učinili s molitvom i blagoslovom. Velečasni Antonio Mravak blagoslovio je sve nazočne i proizvode koje su učinile vrijedne mame, bake.

Učenici II. razreda P.O. Brnaze uz svoje likovne radove.

Teo Klarić Kukuz

2.r. PO Brnaze

Ejla Ivković

2.r. PO BRNAZE

Dani kruha – 9. 10. 2015. PŠ TURJACI

Učenci PO Turjaci uz pomoć svojih roditelja su donijeli razne plodove zemlje te raznovrsna peciva na blagoslov. Fra Mladen Marić blagoslovio je hranu te istaknuo važnost kruha kao čovjekove svakodnevne potrebe te je samim time kruh simbol života.

Svi smo se pomolili i zahvalili za darovani kruh te blagovali ukusna jela.

DAN ŠKOLE-DAN KRAVATE

Do posljednjeg mjesta bila je ispunjena dvorana u crkvi Čudotvorne Gospe Sinjske. Učenici naše škole, od 5. do 8 razreda, pažljivo su slušali predavanje fra Gabriela Hrvatina Jurišića o životu i djelu fra Pavla Vučkovića (1658.-1735.) povodom obilježavanja Dana škole. Fra Gabriel je učenicima slikovito ispričao životnu priču velikana koji je zaslužan za očuvanje vjerskog i kulturnog identiteta grada Sinja i cijele naše Cetinske krajine.

Ujedno, na današnji dan smo obilježili i Dan kravate. Učenici nižih razreda su u pratnji svojih učitelja nosili i zavezali veliku kravatu oko spomenika Tri generacije u parku.

U odgojno-obrazovnom procesu izvan škole, učenici su posjetili samostan Čudotvorne Gospe Sinjske gdje ih je dočekaao gvardijan samostana fra Petar Klapež. Gvardijan je pozdravio učenike, njihove razrednike i predmetne nastavnike. Čestitao je svima Dan škole koja nosi ime fra Pavla Vučkovića. Podsjetio je učenike na veliku 300. obljetnicu slavne pobjede Sinjana nad Osmanlijama uz zagovor Čudotvorne Gospe Sinjske koju smo svečano proslavili 15. kolovoza. Davne 1715. godine, kad je turska vojska krenula iz Livna, strah je obuzeo puk u Cetini. Od fratara, neki su pošli u Split, a fra Pavao je, s još šestoricom, uzeo sliku Majke od Milosti, spremio

u sanduk i s njom se sklonili u Tvrđavu, u kojoj se nalazila kršćanska posada od 700 branitelja. Za vrijeme opsade stavio je sliku na oltar svete Barbare u crkvi svetog Mihovila, molio i hrabrio narod i branitelje do konačne slavne pobjede. Nakon uvodnih riječi, gvardijan je predstavio učenicima fra Gabriela Hrvatina Jurišića kao dugogodišnjeg profesora u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji, urednika zbornika Kačić, dobitnika brojnih nagrada za svoj rad i vrsnog poznavatelja života i djela fra Pavla Vučkovića. U svom predavanju fra Gabrijel je učenicima naglasio najvažnije trenutke fra Pavlovog životnog puta od rodnog Tomislavgrada, preko Bagdada, Rima, Splita pa sve do našeg grada Sinja. Osobito je istakao njegovu ulogu u obrani grada 1715. te njegovo zalaganje u izgradnji crkve i samostana. Fra Pavao Vučković je velikan naše Cetinske krajine i utemeljitelj našeg grada Sinja. Ide u red onih hrvatskih franjevaca koji su se u miru zalagali za nacionalno, vjersko i moralno dobro svoga naroda, a u ratu duhovno bodrili svoj narod. Nakon burnih životnih događaja, fra Pavao je starost mirno proživio u sinjskom samostanu, gdje je 1735. godine umro. Pokopan je u kripti crkve Majke od Milosti, Čudotvorne Gospe Sinjske, koju je saziđao.

Tekst: Helena Budimir

Dan škole PŠ BRNAZE

1. i 3. razred i alkar Frano Ivković

PŠ – BRNAZE

Učiteljice: Višnja Romac i Ivana Perić

Na Dan škole koji je i ujedno i Dan kravate Područna škola Brnaze ugostila je ovogodišnjeg slavodobitnika 300. Sinjske alke Franu Ivkovića. U veselom druženju učenici su postavljali brojna pitanja i dobili zanimljive odgovore. Druženje je završeno sa jednom velikom fotografijom.

Učiteljice: Višnja Romac

Ivana Perić

DAN ŠKOLE- DAN KRAVATE U PŠ TURJACI

Povodom dana škole učenike PŠ Turjaci je posjetio alkarski momak Marijo Blajić, slavodobitnika ovogodišnje jubilarne 300 Alke. Održao je zanimljivo predavanje o povijesti Alke, narodnoj nošnji te kako se postaje alkarskim momkom i alkarom.

Učenici su sa zanimanjem pratili izlaganje te su na kraju postavljali pitanja i iznosila svoje doživljaje o Alki.

Za kraj je uslijedilo fotografiranje s Marijom. Učenicima su posebnu pažnju privukli darovi alkarskog momka koje je dobio od predsjednice RH kao ovogodišnji alkarski momak slavodobitnika.

Tekst napisala: Ivona Krišto

Priprema za Došašće i Božić

Učenici 8.c Sara Delija, Monika Kojić, Ema Poljak, Stipe Slišković i Stanka Vukasović Lončar izrađuju adventski vijenac.

Došašće je vrijeme pripreve za najradosniji blagdan Božić. Uz radost, mir, osjećaj pripadnosti domu i obitelji, svjetlost je jedan od osnovnih znakova predbožićnog i božićnog vremena. Božićnu svjetlost dočaravaju i četiri plamena na adventskom vijencu. Adventskim vijencem ukrašavamo naše crkve, domove, škole i prigodne svečanosti.

Božićni recital: Četiri svijeće Došašća

Prva svijeća – radilica

Druga svijeća – moliteljica

Treća svijeća – dobročiniteljica

Četvrta svijeća – razveseliteljica

Božićni recital pripremile su učenice 5.b Lucija Gusić, Lucija Kozić, Mirna Pešo i Antea Šabić

„ U susret Božiću“ naziv je predstave koju svake godine u našoj školskoj dvorani upriliče učenici, učitelji i nastavnici prigodom božićnih i novogodišnjih blagdana. Uz različite prigodne igrokaze, recitale i recitacije naših učenika, uređenje školskih panoa, izrada jaslca i kićenje bora svi radosno iščekuju blagdan mira i svijetlosti – Božić.

Danja Milu

Božićna priredba – 23. 12. 2015. PŠ TURJACI

23. prosinca 2015. s početkom u 10 sati održana je tradicionalna božićna priredba. U programu su sudjelovali učenici prvog, drugog, trećeg i četvrtog razreda.

Božićna priredba, 3. razred PŠ BRNAZE

Toplina u srcu, ljubav u očima i osmijesi na licima najbolje će dočarati kako smo se

osjećali na božićnoj priredbi.

Učenici II. razreda PO Brnaze

Učiteljica: Ivana Perić

POSJET GALERIJ SIKIRICA

Učenici 2.a i 2.b razreda posjetili su Galeriju Sikirica te sa zanimanjem pogledali izložbu " MOJ HEROJ " dječjih likovnih radova učenika sinjskih osnovnih škola od prvog do četvrtog razreda.

Izložba prikazuje njihove osobne heroje.

Zanimanje kod učenika je bilo veliko jer su i oni sami pod vodstvom svojih učiteljica sudjelovali sa svojim radovima.

POSJETILI SMO

MUZEJ CETINSKE KRAJINE - SINJ

60. OBLJETNICA

1956. - 2016.

DOĐIVI MUZEJ / DODIRNI SVOJU BAŠTINU

Edukativni program Muzeja Cetinske krajine – Sinj: *Klikni i podijeli – kulturni krajolik moga zavičaja*

U Muzeju Cetinske krajine – Sinj 20. travnja započele su edukativne radionice koje će se održavati do Međunarodnog dana muzeja koji se obilježava 18. svibnja. Ovim povodom u okviru redovitih muzejsko-edukativnih aktivnosti Muzej je priredio prigodni program pod nazivom *Klikni i podijeli – kulturni krajolik moga zavičaja*. Kroz muzejski program u kojem se održavaju tematska predavanja i video prezentacije muzejskih kustosa organizirane su i kreativne radionice u kojima su za učenike priređeni radni zadaci prema temama i sadržajima iz predočenih prezentacija.

Prva radionica održana je s učenicima II b razreda Osnovne škole fra Pavla Vučkovića iz Sinja s njihovom učiteljicom Anom Masnić. Djeca su mogla više saznati o kulturnom krajoliku u Cetinskoj krajini počevši od najznačajnijih prapovijesnih, antičkih i srednjovjekovnih nalazišta. Također su priređena i predavanja o tradicijskoj kamenoj gradnji. Cilj kreativnih radionica je da djeca kroz učenje i stvaranje razvijaju osjećaj pripadnosti svom zavičaju i spoznaju sve povijesne i kulturne vrednote.

Međunarodni dan muzeja 2016. / Edukativni program Muzeja
Cetinske krajine – Sinj

Klikni i podijeli – kulturni krajolik moga zavičaja

Izvor: Muzej Cetinske krajine – Sinj

U Muzeju Cetinske krajine – Sinj od 18. travnja do 18. svibnja 2016. godine provodile su se edukativne radionice u okviru redovitih muzejsko-edukativnih aktivnosti pod nazivom *Klikni i podijeli – kulturni krajolik moga zavičaja*. Kroz muzejski program u kojem su se održavala tematska predavanja i video prezentacije muzejskih kustosa organizirane su i kreativne radionice u kojima su za učenike priređeni radni zadaci prema temama i sadržajima iz predočenih prezentacija.

Djeca su mogla više saznati o kulturnom krajoliku Cetinske krajine počevši od najznačajnijih prapovijesnih, antičkih i srednjovjekovnih nalazišta. Također su priređena i predavanja o tradicijskoj kamenoj gradnji. Cilj je kreativnih radionica da djeca kroz učenje i stvaranje razvijaju osjećaj pripadnosti svom zavičaju i spoznaju sve povijesne i kulturne vrednote.

U radionicama su sudjelovali i učenici naše škole, 2.b razred s učiteljicom Anom Masnić, 4. s učiteljicom Nađom Čurković i 3.b razred s učiteljem Filipom Ratkovićem.

Na završnoj svečanosti povodom Međunarodnog dana muzeja koja je održana 18. svibnja u Muzeju Cetinske krajine - Sinj priređen je prigodni program u kojemu su predstavljeni likovni radovi učenika i

podijeljene nagrade za najbolje radove. Nagradu za najbolji rad – **podloga ant. Aequum, rimski grad, Čitluk dobili su učenici 2.b. razreda, učiteljica Ana Masnić.** Učenici su također sudjelovali i na Foto natječaju 21. Edukativne muzejske akcije.

Izabrane fotografije za Foto natječaj:

1. Ime i prezime autora fotografije: Dominik Ivković

Naziv fotografije: *Tradicijska kuća u Dicmu*

Godina rođenja (uzrast): 9. 05. 2007.

Škola i razred: Osnovna škola Fra Pavla Vučkovića Sinj, 2.b razred

2. Ime i prezime autora fotografije: Klara Lara Bugarin

Naziv fotografije: *Mlinica u Grabu*

Škola i razred: Osnovna škola Fra Pavla Vučkovića Sinj, 2.b razred

3. Ime i prezime autora fotografije: Ivan Pavić

Naziv fotografije: *Pojata u Neoriću*

Škola i razred: Osnovna škola Fra Pavla Vučkovića Sinj, 2.b razred

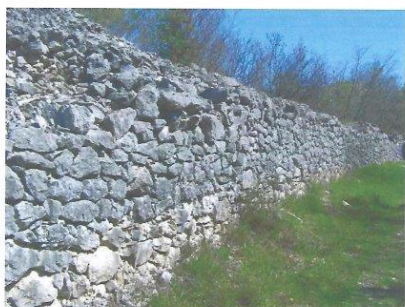
4. Ime i prezime autora fotografije: Iva Maja Kotromanović

Naziv fotografije: *Suhozid*

Godina rođenja (uzrast): 24.06.2007.

Škola i razred: Osnovna škola Fra Pavla Vučkovića Sinj, 2.b razred

SUHOZID JE GRADEVINA OD KAMEJA.
KAO ZID, KAO OGRADA DRANIKA, NŠAJIKA, VINOGRADA...
U BRANJU, BUNAKA I RITENI.

05 FRA. ZELA. LUTINSKI
14. MAJ. KOTORSKI
20

PŠ TURJACI-MUZEJ ALKE

OBILAZAK MUZEJA I KULTURNO -POVIJESNIH SPOMENIMA NAŠEGA GRADA

Učenici trećih razreda naše škole, lijepog ožujskog dana, posjetili su muzeje i kulturno-povijesne spomenike našega grada.

U Galeriji Galiotović vidjeli su uskršnju izložbu čestitki i razglednica starih od 50 do 100 godina. Izložba je nosila naziv Kartolinom kontra SMS-a. Nakon toga vidjeli su stare eksponate u Muzeju Cetinske krajine. Arheološka zbirka Franjevačkog samostana ih je veoma oduševila. Na kraju su posjetili Muzej Sinjske alke koju su s velikim zanimanjem razgledavali. Nakon muzeja učenici su obišli biste i spomenike znamenitih ličnosti koji su obilježili našu povijest.

Učiteljice trećih razreda: Ivona Krišto, Ivana Perić i Marija Šimac.

KAZALIŠTE LUTAKA – SPLIT

POSJET POLIGONU ZA PROMETNU KULTURU

Dana 06. svibnja, 2016. godine u 13 sati 4.a i 4.b razred sa učiteljicama Nađom Ćurković i Marijom Malkić krenuli su na prometni poligon u Split kako bi usvojili prometna pravila i propise radi sigurnog sudjelovanja u prometu.

Pri dolasku nas je dočekaao gospodin Mate, te nas je odveo u učionicu u kojoj nam je održao predavanje na temu Prometna kultura. Učenici su aktivno sudjelovali prilikom predavanja te zaradili pohvalu od predavača. Po završetku predavanja uslijedio je odlazak na poligon gdje su djeca dobila bicikl, te uputu od gospodina Mate o ponašanju na poligonu. Svatko je imao svoju ulogu. Neka djeca su bili vozači, dok su druga glumila pješake. Vježba vožnje bicikla na prometnom poligonu trajala je oko dva sata pri čemu je osim gospodina Mate upute djeci davao i prometni policajac. Vožnja biciklom je protekla u dobrom ozračju. Instruktori su bili zadovoljni odrađenom vježbom zbog čega su djeca dobila prometne dozvole.

Učiteljica Marija Malkić

KREATIVNI KUTAK

GOSPA SINJSKA

Gospe Sinjska ,
Moćna Djevo,
Usliši nam molbe glas.
Pred tobom nas smjernih evo
O pogledaj, Majko nas.
Kad nas tište jadi, boli
I kad grijeha prijeti noć.
Tvojemu se sinu moli, S njim nam dođi
upomoć.
O Gospe Sinjska,
Majko naša,
Čuvaj svoju

dječicu Hrvata.

KRAVATA

Stoljećima ukras
Vojsci oko vrata bio.
Hrvat prvi rubac stavio.
Svi se divili ukrasu tom.
Tako rubac izgled mijenjaše
Iz dana u dan
Pa kravata postade.
Po HRVATU ime dobi
Jer je hrvat prvi poni.

Kjara K.K., 4.a

MOLITVA GOSPI

Okrunjena Djevo božanske ljepote
Čudotvorna Gospe Sinjska,
Majko sve dobrote.
Usmjeri putove moga života,
života moje obitelji
i svih ljudi putem Božje volje.
Hvala ti Gospe Sinjska!
Amen.

Petar Cvitković, 4.a

ČISTA ŠKOLA

Moja škola je EKO škola
 U njoj učimo brojke i slova,
 Učimo kako dvorište škole
 Čistiti od smeća i boca coca cole.

Učimo, čitamo

Pišemo i čistimo

Učitelji dobri

Vrijedni i strogi.

Čistačicama pomažemo mi

Čistačice pomažu nama,

A škola s nama

Nikad nije sama.

Mia Paleško, 4.a

KRAJ ŠKOLSKE GODINE

Godini školskoj došao je kraj,
 Brzo će praznici i to je naš raj.

Svima će nam lijepo biti,

Naše klupe ostaviti.

Naše knjige i pernice,

Spremit ćemo na police.

Zbogom školo, zbogom knjige,

Zbogom naše školske brige!

Matea Malovan, 4.a

EKO ŠKOLA

Moja škola je EKO škola. Mnogo djece brine se kako održati lijepo i uređeno dvorište. Ja također sadim cvijeće i brinem se o okolišu moje škole. Moji prijatelji i ja svakog dana zalijevamo cvijeće i brinemo se o njemu. Mnoga djeca gaze to nevino cvijeće, koje nikome ništa nije skrivilo. Nisu se možda nikada ni potrudili posaditi cvijeće, a kamo li se brinuti o njemu svakoga dana. Cvijeće je poput ljudi, samo to neka djeca ne shvaćaju. Brinuti se o cvijeću isto je kao i brinuti se o ljudima. Zato ne smijemo uništavati biljke. Ponosna sam što je moja škola EKO škola. Bit ću naj sretnija da se i dalje kroz zabavu brinemo o cvijeću.

Laura Skejo, 4.a

KRAJ ŠKOLE

Kraj škole sve je bliže,

Toplo ljeto nam stiže.

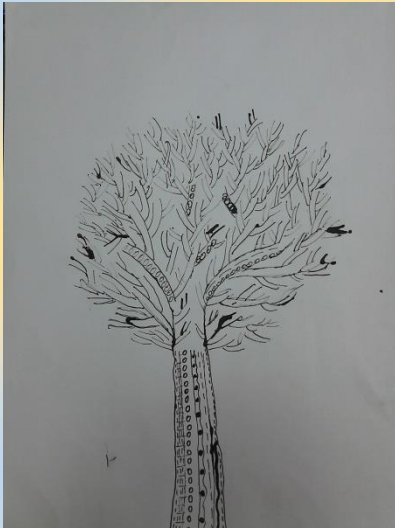
Zaboravimo školske brige,

Pernice, olovke i knjige.

U toplom ljetu uživat ćemo mi,

A onda u školu krenut ćemo svi.

Ana Delija, 3. r.

PŠ - BRNAZE

Učiteljica: Ivana Perić

Na krilima orla

Jutro je. Budim se i otvaram prozor da mi zrake sunca padnu na lice. U tom trenu ugledam velikog orla kako leti prema meni, prepadnem se i naglo zatvorim prozor.

Činilo se kao da mi ta lijepa ptica ima nešto reći. Oprezno izidem vani i pozdravim ga. Pogleda me milim crnim očima i pokaže mi da se popnem na njegova leđa. To i učinim, a on će mi na to da sam baš ja ta izabrana djevojčica koja na njegovim krilima može obići svijet. Bila sam jako uzbuđena. Preletjeli smo mora, oceane, planinske vrhove, nizine.... Vidjela sam mnogo dobrih ljudi, ali i onih loših na koje me orao upozorio.

Bilo mi je jako lijepo letjeti na krilima orla jer sam se osjećala kao da sanjam. Sljedeće čega se sjećam je kada me mama probudila za školu i ispostavilo se da je to bio samo san.

Karla Medvid, 3. razred

PŠ - BRNAZE

Klara Budimir 2.r. Turjaci

1. razred Turjaci

Borna Mastelić, 3. r.

PŠ – BRNAZE

Učiteljica: Ivana Perić

Prvi proljetni cvijet

Dan je osvanuo radostan i nasmijan. Sunčeve zrake nježno su budile prirodu.

Pospani cvijet se probudio i protrljao oči pa je znatiželjno pogledao oko sebe. Vidio je veliku sivu planinu s bijelim vrhovima, prostranu livadu, a iz šume čuo se šum rijeke. Šareni leptirić dolepršao je do cvijeta da mu kaže kako će uskoro niknuti prve proljetnice. Crvena bubamara skrila se ispod cvjetove stabljike u strahu da je pauk ne pojede, a marljive pčele zujale su iznad cvijeta. Vjetar se nježno njihao malene latice.

Cvijet voli proljeće jer će uskoro upoznati nove prijatelje.

Josipa Bodač, 3. razred

PŠ – BRNAZE

Učiteljica: Ivana Perić

Andelo Mladina, 3. r.

PŠ - BRNAZE

Učiteljica: Ivana Perić

Marija Čarić, 3. r.

PŠ - BRNAZE

Učiteljica: Ivana Perić

Osjeti more

Vjetar ga miluje, a sunce obasjava,
plavi se i sjaji.

More.

Kraljevstvo riba, duboko i veliko, čisto i toplo.

More.

Čudesno i čarobno
mjesec i zvijezde umivaju se u njemu.

Približi mu se i umoči svoje bose noge!

Osjeti valove,
rashladi svoje tijelo!

Čudesno i čarobno
osjeti more!

Učenica: Tina Blajić, 7.b

(učenica sudjelovala na likovno-literarnom natječaju „Josip Pupačić i ja“)

Andela Mihaljević, 3. razred

PŠ - BRNAZE

Učiteljica: Ivana Perić

Na leđima dupina

Osvanuo je ljetni sunčani dan. Nebo je čisto i vedro. Jutarnje sunce obasjava krajolik. Nalazim se na pješčanoj plaži sa svojom prijateljicom.

Sa plaže promatramo lijepo more i slušamo šum valova. Kad je sunce postalo prejako ušle smo u more. U daljini smo ugledale velikog i veselog dupina koji nas je pozvao da na njegovim leđima putujemo morem. Odmah smo pojurile prema dupinu. Na putu smo vidjele puno šarenih ribica i kitova. Prolazimo pored otoka i velikog, otvorenog i ukrašenog kamena

u kojem žive sirene.

Dan je bio veseo, pun pustolovina i uzbudjiv. Moja prijateljica i ja veselimo se ponovnom susretu sa dupinima.

Josipa Paštar, 3. razred

PŠ - BRNAZE

Učiteljica: Ivana Perić

Karla Medvid, 3. r.

PŠ- BRNAZE

Učiteljica: Ivana Perić

Zadnji dan škole

Škola

Bliži se škole zadnji dan

Škola je ustanova gdje đaci uče

i to je java, nije san.

i puno se muče dok nešto ne nauče.

Umorne su naše pernice i knjige

u kutiju spremamo sve školske brige.

Njihovo znanje je sve veće i veće

i nadaju se da jedan nikada dobiti neće.

Ostat će tihi hodnici i učionice,

utonut će u san školske radionice.

Kada zvono zazvoni, đaci kući pođu,

školu na tren zaborave i sutra ponovno u nju dođu.

U peti razred na jesen ćemo poći

Damir Marković 4.T

i to nas plaši,

a na naše mjesto će doći

novi četvrtaši.

Ivana Maleš 4.T

Petra Budimir - Bekan 4.T

Ivan Budimir 4.T

Ljeto nam stiže

Ljeto nam stiže
sve je bliže i bliže.

Idemo na more
nema više školske noćne more.

Nogomet igramo
svi se zabavljamo.

Kad idemo spavati, jako je vruće
pa ja spavam u šatoru ispred kuće.

Do četiri nam nema vani,
takvi su to ljetni dani.

Bazen je ispred kuće
jer je jako, jako vruće.

Livade su pune cvijeća
to je meni sreća najveća.

Vukovar

Danas nam je tužan dan,
ali nam se ispunio san.

Vukovar je grad heroj
o njemu smo čuli priča bezbroj.

Mnogi su dali svoje živote
da bi danas imali ove ljepote.

Svima kad upalimo svijeće,
srce za Vukovar bude još i veće.

Vukovaru veliko hvala
i neka mu je vječna slava!

Roko Lucić 4.T

Biserno Jadransko more sja
s roditeljima na kupanje idem i ja.

Mirela Perić 4.T

Karla Perić 4.T

Magdalena Perković Paloš 4.T

Daniel Blajić 4.T

Klara Budimir, 2. razred PO Turjaci

Proljeće, 2. razred PO Turja

Mojih 13 godina

Mojih 13 godina prema 300 godina Alke.

Mojih skromnih 13 ljeta prema 300 ljeta.

Na dnu Alkarskog trkališta zastanem, sklopim oči i duboko udahnem.

Zamislím palke, djecu i srce mi zaigra.

Osjetim miris kokica i vlažne pržine.

Ugledam zbunjene turiste i njihovo ushićenje alkarskom povorkom.

Čujem zvuk trube, zveket koplja i pucanj mačkula.

Vidim alajčauša i ponosnog slavodobitnika.

Otvorim oči.

Duboko uzdahnem.

Krenem prema crkvi.

Čujem žamor na ulici.

Uđem u crkvu. Osjetim tišinu.

Pogledam oko sebe.

Ugledam iscrpljene i skrušene hodočasnike.

Zamislím njihov trnovit put do slike.

Do slike na kojoj je naša Spasiteljica.

Do slike koja je zlatom okrunjena.

Do slike koja je s nama 300 godina.

Do slike ispred koje mnogi naraštaji mole 300 ljeta.

Do slike s koje nas gleda Gospa Sinjska.

Ugledam u Gospinim očima mnoštvo.

Ugledam nas.

Nas, Sinjane, kako molimo Gospu da nas očuva u novim životnim pripetavanjima.

učenica: Josipa Dževrnja-Viro, 7.a

(rad poslan na 11. literarni natječaj Odjeci Školskog odjela Naklade Ljevak)

Eko - Škola

SVJETSKI DAN VODA

Svjetski dan voda obilježen je prigodnom radionicom u našoj školi.

Nakon konferencije Ujedinjenih naroda o okolišu i razvoju u Rio de Janeirou, Opća skupština UN je rezolucijom od 22. veljače 1993. odlučila da se 22. ožujak svake godine obilježi kao Svjetski dan voda i da se na taj dan diljem svijeta posebno skrene pozornost na probleme vezane za vodu i vodne resurse.

OŠ 'Fra Pavla Vučkovića', koja je dio međunarodnog projekta Eko-škola, i ove godine obilježila je Svjetski dan voda, a u samoj organizaciji pridružili su im se Turistička zajednica grada Sinja, ŠRD 'Cetina' Sinj, Udruga za ruralni razvoj i BZ 'Patriot'.

Iako je prvotno zamišljeno da se Svjetski dan voda obilježi akcijom čišćenja i uređenja izvorišta Goručiće, zbog loših vremenskih prilika tu akciju su odgodili te odlučili u prostorijama škole održati zanimljivu radionicu na temu voda i očuvanja vodnog bogatstva.

Tako se jutros, unatoč uskršnjim praznicima, u školi okupio veliki broj djece koja su sa zanimanjem popratila predavanja učitelja Filipa Ratkovića i predsjednika ŠRD 'Cetina' Sinj Ante Poljaka. U okviru predavanja proveden je i imali kviz znanja, a djeca koja su pokazala najveće znanje nagrađena su knjigama.

Koordinator eko-akcija u OŠ 'Fra Pavla Vučkovića', učitelj Filip Ratković zadovoljan je interesom koji su djeca pokazala te ističe kako naš kraj ima veliki vodni potencijal.

'Uz rijeku Cetinu imamo još desetak manjih koje su sve lijepe, pitke i zanimljive. To je jedan strahovito velik vodni potencijal. Željeli smo okupiti što veći broj djece, a posebno mi je drago što su došla i djeca iz drugih škola te odrasli. Nažalost, vrijeme nam nije dopustilo da odemo do Goručiće i Miletina, da malo to počistimo i uredimo. Tematika same radionice su vode i očuvanje vodnog bogatstva, što je djeci vrlo zanimljivo. Vidim kroz njihove poglede, interes, kroz postavljanje pitanja i njihov angažman da im je ova tema draga', kazao je Ratković.

DAN PLANETA ZEMLJE 2016.

Zagledaj se duboko, duboko u prirodu i tada ćeš sve bolje razumjeti. Albert Einstein

Obilježavanje Dana planeta Zemlje usmjereno je prema zaštiti prirodnih resursa i ima za cilj skrenuti pozornost na opasnost koja prijete životu na Zemlji zbog porasta globalnog onečišćenja.

Počeci obilježavanja Dana planeta Zemlje sežu u 1970. kad su pod vodstvom američkog senatora **Gaylorda Nelsona** diljem SAD-a održane prve masovne demonstracije za zaštitu okoliša na kojima je sudjelovalo više od 20 milijuna ljudi, a prozvana je "nacionalnim skupom o okolišu".

Obilježavanje Dana planeta Zemlje na međunarodnoj razini ponovno je aktualizirano 1990. kada je u manifestacijama sudjelovalo više od 200 milijuna ljudi diljem svijeta, što je dalo veliki poticaj održavanju Konferencije Ujedinjenih naroda o okolišu i razvoju u Rio de Janeiru 1992. Ujedinjeni narodi proglasili su 2009. godine 22. travnja i "Međunarodnim danom majke Zemlje".

U Hrvatskoj se Dan planeta Zemlje organizirano obilježava od 1990., uz značajan angažman udruga za zaštitu okoliša i prirode.

Rad učenika 2.b razreda

HUMANITARNI RAD U OŠ FRA PAVLA VUČKOVIĆA

MOJ PRIJATELJ

*Ne možemo napraviti velike stvari,
nego male s puno ljubavi.*

Majka Tereza

Suradnja s Centrima za rehabilitaciju, odgoj i obrazovanje J. Bonači Sinj i fra A. Sekelez Vrlika, koja traje više od desetak godina, nastavlja se na obostrano zadovoljstvo.

Kroz manje humanitarne akcije naši učenici, učitelji i roditelji pokazuju visok stupanj tolerancije i uvažavanja različitosti.

Učenici 2.a razreda s učiteljicom njeguju višegodišnje "kumstvo" sa štićenicima Centra u Sinju i Vrlici. Naša suradnja iznad svega ima humanu i duhovnu vrijednost, ni materijalna nije zanemariva, jer pomažemo potrebitima.

Oni nam pružaju osmijeh, ozarena lica, uzvraćaju pjesmom, plesom, igrokazom, ... Cilj nam je razvijanje pozitivnog stava i prihvaćanja osoba s različitim potrebama i mogućnostima.

Učiteljica: Jadranka Mastelić

EKOLOGIJA U ŠKOLI

PROJEKT: Priki lik moga kraja i šire

Razred:2.a

Voditelj: Učiteljica Jadranka Mastelić

Cilj:-upoznati narodne običaje, razumjeti važnost tradicije, spoznati vrijednosti proistekle iz naroda; narodni ljekovi, začini,rukotvorine, ...

Projekt se provodi kroz 2.,3.i 4.a razred.

U 2. smo prepoznavali ljekovito i začinsko bilje u bližem okruženju, stvarali mirisnu košaricu, prikupljali "ricete likarija" naših baka, presovali, stvarali rime o narodnom ličenju,...Naučili smo zašto je kumpir na tabanu, čevakuća u uvu, čađa na koži, crvotočina na bebinoj guzi i još toga.

Zahvaljujemo našim bakama i didovima!

Prijavili smo projekt na natječaj Udruge Bioteka- Mali ekolozi, mogu sudjelovati svi razredi od 1.-8. cijele naše domovine, prošli smo u drugi krug natjecanja.

Nastavljamo s aktivnostima u sljedećoj školskoj godini.

Učiteljica: Jadranka Mastelić

INTERVJU S POVODOM

Intervju s nastavnicom Engleskog jezika Paulinkom Šolto

S koliko ste godina počeli raditi ovaj posao?

- Ovaj posao počela sam raditi u 21. godini, vrlo mlada.

Koliko dugo radite ovaj posao?

- Ovaj posao radim punih 43 godine i nekoliko mjeseci.

Da ponovno možete birati svoj posao, biste li izabrali isti ili neki drugi?

- Izabrala bih ponovno ovaj posao, zato što ga zaista volim i jednostavno je to dio mene.

Je li učiteljski posao težak?

- Da, težak je. Treba biti strpljiv s učenicima i pomoći im ono što ne znaju, a ja to radim s velikim zadovoljstvom.

Ima li razlike između učenika prije i sada?

- Učenici su uvijek bili isti, no sada su neka druga vremena. Prije su bili kreativniji, a današnji učenici imaju puno toga servirano, sve im je dostupno putem interneta. Divim se učenicima koji su marljivi i koji postižu uspjehe. Istaknula bih svoj 5.a razred, kojima sam razrednica i s kojima mi je zadovoljstvo raditi.

Zašto ste baš odabrali učiteljski posao?

- Odabrala sam taj posao jer sam od prvog dana voljela učiti i raditi. Započela sam osnovnu školu u ovoj istoj školskoj zgradi i evo sada i radim u njoj.

Što je najljepše u učiteljskom poslu?

- U učiteljskom poslu je najljepše kada vas učenici slušaju i kada na kraju školske godine imaju veliki uspjeh i znanje.

Kakvi su vaši dojmovi o učiteljskom poslu, učenicima, te kakav bi savjet dali budućim učiteljima?

- Učiteljski posao nije lagan, trebate imati strpljenja i jednostavno trebate voljeti ovaj posao, da biste ga obavljali kako treba.

I za kraj, čime planirate ispuniti slobodno vrijeme?

- Vjerujte, toliko dugo sam radila da jednostavno trebam odmora. Moj suprug je prije dvije godine otišao u mirovinu, pa ćemo sada zajedno uživati čuvajući naše unuke i čitajući knjige.

Intervju s nastavnicom Matematike Smiljom Milanović

Koliko dugo radite ovaj posao?

- Ovaj posao radim već 42 godine.

Da možete ponovno birati svoj posao, biste li odabrali isti ili neki drugi?

- Ovo pitanje je jako ružno jer bih se morala ponovno roditi, a kada bih se ponovno rodila vas ne bi bilo.

Je li učiteljski posao težak?

- Da, težak je. Nemamo mnogo slobodnog vremena za odmor, zato uživajmo u onome što nam život pruža.

Ima li razlike između učenika prije i sada?

- Prije su djeca imala duže djetinjstvo, dok današnja djeca brže sazrijevaju i imaju različite izvore znanja.

Jeste li bili uzoran učenik?

- Naravno. Ja sam u ovoj školi od svog prvog razreda i još me ista ljubav veže prema njoj.

Zašto ste baš odabrali učiteljski posao?

- Zato što ga zaista volim i jako mi je žao što odlazim u mirovinu.

Što je najljepše u učiteljskom poslu?

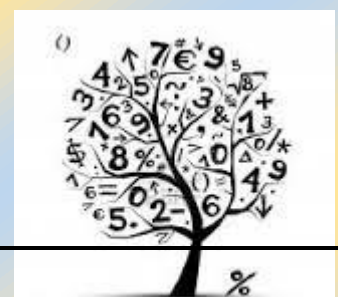
- Najljepši ste vi i vaša buka što nadahnjuje ovu školu.

Kakvi su vaši dojmovi o učenicima, te kakav biste savjet dali budućim učiteljima?

- Dala bih savjet i učiteljima i učenicima da se odreknu mana jer im ne trebaju u životu.

I za kraj, čime planirate ispuniti slobodno vrijeme?

- Nikad nemam slobodnog vremena, iskoristim ono što mogu. Volim putovati, družiti se...

INTERVJU S NASTAVNIKOM ANTOM SESARDIĆEM

1. S koliko ste godina započeli s ovim poslom?

Sa dvadeset godina.

2. Je li vam žao što idete u mirovinu?

Volim svoj posao, ali mi nije žao.

3. Da možete birati da li bi ovaj posao opet izabrali?

Izabrao bi isto.

4. Što vam je najdraže u vašem poslu?

To što moj posao obuhvaća puno kreativnosti i druženja, to je bio jedan od najljepših studija.

5. Volite li svoj posao?

Volim.

6. Jeste li se bavili ovim poslom cijeli život?

Da, ali sam nešto kratko bio službenik u općinskom sudu u Sinju i osnovao sam rukometni klub prije četrdeset godina.

7. Da li ste u mladim danima nešto trenirali?

Igrao sam nogomet, rukomet, većinom sam trenirao sve sportove, ali ova dva su mi najdraža.

8. Imate li nekih zanimljivih trenutaka za vrijeme vašeg radnog staža?

Sve mi je ostalo u lijepom sjećanju. Kad su djeca zadovoljna, onda sam i ja.

Katarina Masnić, Lucija Tomašević, Sara Žaja, Gabrijela Križanović, Vanessa Nasić 8.b

HUMANITARNA AKCIJA

HUMANITARNA AKCIJA „DJECA DJECI“ PŠ TURJACI

HUMANITARNI RAD U OŠ FRA PAVLA VUČKOVIĆA

MOJ PRIJATELJ

Ne možemo napraviti velike stvari,

nego male s puno ljubavi.
Majka Tereza

Suradnja s Centrima za rehabilitaciju, odgoj i obrazovanje J. Bonači Sinj i fra A. Sekelez Vrlika, koja traje više od desetak godina, nastavlja se na obostrano zadovoljstvo.

Kroz manje humanitarne akcije naši učenici, učitelji i roditelji pokazuju visok stupanj tolerancije i uvažavanja različitosti.

Učenici 2.a razreda s učiteljicom njeguju višegodišnje “kumstvo” sa štíćenicima Centra u Sinju i Vrlici. Naša suradnja iznad svega ima humanu i duhovnu vrijednost, ni materijalna nije zanemariva, jer pomažemo potrebitima.

Oni nam pružaju osmijeh, ozarena lica, uzvraćaju pjesmom, plesom, igrokazom, ...
Cilj nam je razvijanje pozitivnog stava i prihvaćanja osoba s različitim potrebama i mogućnostima.

Učiteljica:
Jadranka Mastelić

VEČER LJUBAVI U ŠKOLI

Literarna grupa organizirala je *Večer ljubavi u školi* za svoje mame, bake i nastavnice. Druženje je održano 26. veljače 2016. u učionici Hrvatskog jezika. Mame, bake i nastavnice uživale su u poeziji D. Tadijanovića, D. Cesarića, S. Lica, G. Krikleca, Jure Kaštelana, Stjepana Jakševca. Poeziju su izražajno čitale učenice iz literarne grupe. Program i PowerPoint prezentaciju pripremila je nastavnica Helena Budimir, voditeljica literarne grupe.

LIDRANO

škrabice

Prošlo smo se ljeta, moja dobra prijateljica Marijana i ja, odlučile malo poigrati i praviti turistima u gradu Sinju. Svake godine Turistička zajednica grada Sinja provodi akciju

danu Turist u svom gradu. Toga dana turistički vodiči vode sugradane u razgledavanje kulturnih znamenitosti grada; muzeja i galerija. Ideja nam se jako svidjela i pridružile smo se

jednoj grupi. Prvo smo posjetile Muzej Cetinske krajine, mjesto u kojemu je prikazana prošlost cijele Cetinske krajine od prapovijesti do današnjih dana. Od ljubaznih i veselih kustosica naučile smo mnogo zanimljivih stvari o gradu Sinju, važnim ljudima grada i njegovoj povijesti. Zatim su nas uputile u novoootvoreni Muzej Alke. To je moderni muzej u kojem je prikazana viteška igra Alka koja se svakog kolovoza igra u Sinju i po kojoj je Sinj nadaleko poznat. Muzej nas je oduševio. U istoj zgradi nalazi se i Galerija Sikirica u kojoj su prikazani kipovi sinjskog kipara Stipe Sikirice. On je napravio mnogo važnih djela za grad Sinj, a možda najpopularniji je njegov konj s alkarom na dnu Alkarskog trkališta. Već pomalo umorne, napustile smo grupu i sjele na klupu ispred crkve Čudotvorne Gospe Sinjske, najznačajnije građevine grada u koju dolaze na tisuće vjernika, osobito za blagdan Velike Gospe. Sjedeći tako na klupi na Šetalištu Alojzija Stepinca, primijetile smo skupinu umirovljenika okupljenih oko jedne klupe. Nešto su raspravljali pa su se mogli čuti i povišeniji tonovi. Nije to bila svađa jer su se smijali. Nije da smo prisluškivale, ali kako su bili glasni čule smo da govore o planinarenju. U jednom je trenutku jedan od njih ustao i rekao: „*Iđen provjerit di se ide iduće nedilje, nešto san čuja da se ide na Blidinje pod šatore.*“

Otišao je nasuprot našoj klupi i stao ispred neke uokvirene kutije koja je visjela na zidu. Zanimalo me što on to gleda jer volim planinariti sa svojim roditeljima. Na kutiji je pisalo Planinarsko društvo Svilaja i u njoj je bio papir s obavijestima o izletu. Pitala sam naglas što je to, a čovjek mi je rekao da je to škrabica planinara, najstarija škrabica u gradu. Mislila sam da je škrabica kutijica za milodare u crkvi pa mi nije bilo jasno otkud sada na zidu kuće. Stariji gospodin mi je objasnio da Sinjani te kutije na zidu koje služe za razne obavijesti zovu škrabice. Prišao nam je još jedan gospodin koji se s planinarom srdačno pozdravio i, kako je to običaj, pitao za zdravlje i obitelj. Okrenuo se prema meni i predstavio mi se: „*Ja sam ti Slaven Kardoš, učitelj u Sinju i isto planinarim. U ovom sam planinarskom društvu od kada*

se osnovalo. Ova ti je škrabica stavljena 1965-e ili 1966-e, samo se nije nalazila ovdje, nego u Livanjskoj ulici. Tek poslije je premještena ovdje. Bila je to jedina škrabica u gradu. Ostale su došle tek poslije.“ Zahvalila sam se gospodinu i vratila se Marijani. Pitala sam nju zna li ona išta o tim škrabicama, ali i ona nije imala pojma. Odmarale smo na klupi nekih dvadesetak minuta i uočile smo nešto što nam je pobudilo pažnju. Naime, pokraj nas je bila velika karta Sinja sa znamenitostima grada, a nasuprot nas dvije škrabice: jedna Planinarskog društva Svilaja, a druga Nogometnog kluba Junak. Stranci su se zaustavljali ispred karte, a škrabice su samo zaobilazili. S druge strane, svi koji su se zaustavljali pokraj škrabica bili su domaći ljudi koji kartu nisu primjećivali. Eto, dvije vrste ljudi u istom gradu, a potpuno različitih interesa.

škrabica Planinarskog društva Svilaja, foto: učenički rad

Harambaša voli arambaše

Ljeti, za vrijeme alkarskih svečanosti i blagdana Velike Gospe, ulicama grada Sinja širi se poseban miris kiselog kupusa. Moja mama, kao i sve druge domaćice u Sinju, kuha arambaše. Nikada me nije privlačio ni miris ni okus toga jela. Zbog dugogodišnje tradicije spremanja arambaša u mom rodnom gradu, odlučila sam saznati nešto više o tom jelu. Zavirila sam u Leksikon Sinjske alke i otkrila da je to „ karakteristično jelo Cetinske krajine. Spoj naizgled

nepomirljivih svjetova, ukusni ostatak društva koje je na temeljima nametnute kulture stvorio svoj vlastiti kulinarski izraz, nadjenuvši mu pritom ime otpora – arambaši, prema nazivu *harambaša* koji je označavao vođu hajduka što su se na ovom području opirali osvajačima.“ Na jednom nam je satu Hrvatskog jezika nastavnica rekla kako su arambaši na listi zaštićenih nematerijalnih kulturnih dobara Republike Hrvatske. Kada sam čula taj podatak, nisam mogla vjerovati da jedno jelo može biti tako jedinstveno i posebno pa sam nastavila proučavati. Počela sam ispitivati mamu, tete, kume, susjede kako prave arambaše. Prolistala sam slavnu kuharicu Dalmatinsku kuhinju Dike Marjanović-Radica pa i Sinjsku kuharicu Ante Hrste. Svima su zajednički sastojci: sjeckano goveđe meso (najbolje satarom-mesarskom sjekirom ili nožem), pešt: sjeckana kapula, luk, suha slanina, začini: sol, papar, oraščić, klinčić, malo limunove kore, glavica kiselog kupusa, ribani kupus, suho meso ili šuplja goveđa kost. Najbolje ih je kuhati u bakri-bakrenom kotlu.

Kada Alkarskim trkalištem prolazi alkarska povorka, ističe se stasiti čovjek koji vodi alkarske momke. To je harambaša. U Leksikonu Sinjske alke piše da je harambaša „pojam koji označava hajdučkog vođu. U Alki je to zapovjednik čete alkarskih momaka. Odgovoran je za održavanje prova, za nastup u povorci i za ponašanje momaka. Dužan je provjeriti je li svaki momak ispravno odjeven i opremljen za sudjelovanje na Alki.“ Harambaša ili kako mi Sinjani kažemo arambaša je Ivo Vukasović Parin. Tijekom alkarskih svečanosti arambašu uvijek doživljam kao glavni lik. Samouvjerenom korača niz Alkarsko trkalište, lice mu krasi ponosan pogled dok vodi alkarsku povorku.

Arambaša Ivo Vukasović Parin

Foto: http://www.alka.hr/alkaWiki_opsirno.asp?pageID=4&nID=11

Kako su arambaši dobili naziv prema pojmu harambaša, zanimalo me voli li naš harambaša arambaše? Odgovor na to pitanje tražila sam od arambašine supruge Mirjane. Gospođa Mirjana vrijedno dočekuje brojne goste na alkarskim svečanostima, brine se za raskošnu arambašinu odoru kako bi njezin suprug izgledao kao pravi vođa, njeguje cvijeće od kojeg radi kiticu za arambašinu kapu i priprema brojna tradicionalna jela za svoje goste. Na pitanje zašto sprema arambaše i voli li njezin suprug ovo jelo rekla mi je: „ *Arambaše spremam jer su specijalitet našeg kraja, tradicionalno jelo i tako ih pripremam. Za Alku ih pripremim preko 100 komada jer moj suprug voli ovo jelo kao i brojni gosti koji nas posjete toga dana. Svi se ponovno vraćaju na arambaše.*” Gospođa Mirjana mi je otkrila kako ona za Alku priprema ljetne arambaše koji su malo blaži nego zimski jer ne stavlja puno suhog mesa i dodala „*bez obzira je li pripremam ljetne ili zimske najvažniji su sastojci moj domaći kiseli kupus koji posebno kiselim i ostavljam za Alku i domaća panceta u peštu.*” Nakon razgovora s gospođom Mirjanom shvatila sam kako sve obavlja s puno ljubavi i ponosa. Shvatila sam dok je u mojoj Cetinskoj krajini ovakvih žena, neće nestati ni ovo jedinstveno jelo. Kad posjetite Sinj, obvezno kušajte arambaše. Sigurno ćete ih zavoljeti kao i ja na kraju ove svoje avanture jer i harambaša voli arambaše.

Učenica: Klara Cvitković, 7.b

Voditeljica: Helena Budimir

ŠKOLSKA NATJECANJA 2015./2016.

I ove školske godine naši učenici su pokazali zavidno znanje na školskim i županijskim natjecanjima za ovu školsku godinu. Donosimo prikaz učenika koji su se plasirali na županijska natjecanja i još jednom čestitamo njima i njihovim mentorima.

	Ime i prezime učenika	Razred	Predmet	Rang	Mentor
1.	Timotej Perković Paloš	8.a	Matematika	17. mjesto	Jasminka Šego
2.	Timotej Perković Paloš	8.a	Fizika	19. mjesto	Katja Gusić
3.	Stipe Slišković	8.c	Fizika	21. mjesto	Ana Govorušić

4.	Tatjana Rogulj	8.b	Fizika-samostalni rad	Prošla 3. krug, pozvana na državno natjecanje	Katja Gusić
5.	Sara Žaja	8.b	Fizika-samostalni rad	Prošla 3. krug, pozvana na Državno natjecanje	Katja Gusić
6.	Toni Dušan Ugrin	6.a	Vjeronauk	15. mjesto	Bosiljka Mandac
8.	Antonela Pavlinušić	6.b	Vjeronauk	15. mjesto	Bosiljka Mandac
9.	Josipa Perić	6.b	Vjeronauk	15. mjesto	Bosiljka Mandac
10.	Josipa Dževrnja Viro	7.a	Vjeronauk	15. mjesto	Bosiljka Mandac
11.	Monika Kojić	8.c	Njemački jezik		Andrijana Biljaka
12.	Mario Mladina	8.c	Njemački jezik	2. mjesto, pozvan na Državno natjecanje	Andrijana Biljaka
13.	Helena Brković	7.a	LiDraNo	Najbolja u kategoriji novinarski radovi, pozvana na Državno natjecanje	Helena Budimir
14.	Klara Cvitković	7.b	LiDraNo	Najbolja u kategoriji novinarski radovi, pozvana na Državno natjecanje	Helena Budimir
15.	Timotej Perković Paloš	8.a	Kemija	4.mjesto	Jasminka Munivrana
16.	Lucija Gusić	5.b	Geografija	4. mjesto	Neda Pavić
17.	Niko Rančić	5.b	Geografija	8. mjesto	Neda Pavić
18.	Stipe Slišković	8.c	Povijest	8. mjesto	Neda Pavić

19.	Stipe Benja	5.b	Tehnička kultura	2. mjesto	Katja Gusić
20.	Ivan Pavić	6.c	Tehnička kultura	20. mjesto	Katja Gusić

SUDJELOVALI SMO

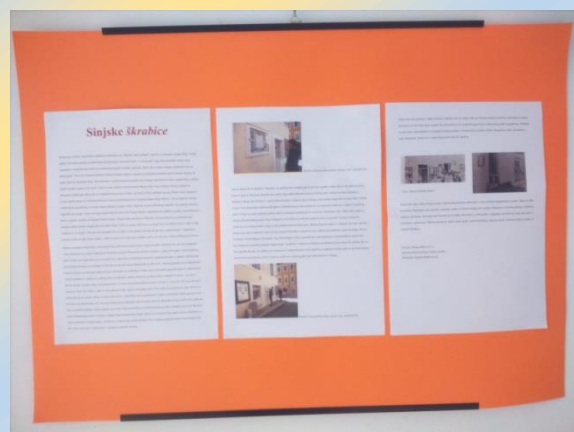
7. okrugli stol o zavičajnosti u knjigama za djecu i mlade

Djetinjstvo i zavičajnost: jesu li u krizi?

Ilustracija: Dona Tomić

Odjel za djecu i mlade Gradske knjižnice Marka Marulića u Splitu organizirao je 30. svibnja 2016. sedmi Okrugli stol o zavičajnosti u publikacijama za djecu i mlade. Ovu su godinu brojni predavači istraživali poveznicu djetinjstva i zavičaja te koliko su važne i presudne za razvoj i odrastanje pojedinca. U izložbenom dijelu programa izložen je i samostalni novinarski rad Sinjske škrabice naše učenice Helene Brković iz 7.a razreda. Rad povezuje djetinjstvo starijih generacija, koji su čitali obavijesti u škrabicama, i današnju mladež, koja najčešće komunicira mobitelima. Sva predavanja, kao i rad naše učenice, bit će objavljeni u Zborniku radova.

ŽUPANIJSKA PRIZNANJA UČENICAMA NAŠE ŠKOLE

Pročelnik Područnog ureda za zaštitu i spašavanje Split Srđan Kušćević na prigodnom je susretu, 17. 5. 2016. u Područnom uredu Split uručio priznanja pobjednicima na županijskoj razini na Natječaju za likovne, literarne i foto radove djece i mladih predškolskog, osnovnoškolskog i srednjoškolskog uzrasta te djece i mladih s posebnim obrazovnim potrebama na temu katastrofa i snaga zaštite i spašavanja. Pobjednice su, u kategoriji literarnih radova učenika od V. do VIII. razreda osnovne škole, učenice naše škole: **Petra Botica, 7.a, 1. mjesto (literarni rad: Nagrada) i Tina Blajić, 7.b, 2. mjesto (literarni rad: Razaračica i spasiteljica)**. Mentorica je **Helena Budimir**. Državna uprava za zaštitu i spašavanje već šestu godinu za redom organizira ovaj natječaj s ciljem promicanja svijesti o postojanju rizika od katastrofa, razvijanja kulture sigurnosti i smanjenje rizika od katastrofa, što je jedna od prioritetnih aktivnosti kojima cijeli svijet posvećuje sve veću pozornost.

Razaračica i spasiteljica

Ja nemam boje, okusa ni mirisa. Ljudima sam potrebna za život i svakodnevno im služim.

Moje je ime voda. Sva me živa bića koriste na kugli zemaljskoj, ali ja nikoga ne iskorištavam.

Ljudi znaju koliko sam im potrebna i svejedno ne mare za mene. Zagađuju me, bacaju u mene

raznovrsni otpad, a velika stvorenja brodovi izljevaju gorivo i naftu. Grozno!

Često razmišljam o takvim ljudima i što bi bilo s njima da me jednog dana samo nestane.

Ljudska suha usta tražila bi osvježenje, njihovi organizmi bili bi iscrpljeni bez imalo snage za rad. Oh, kako sam im potrebna! Samo tražim da me ne zagađuju jer želim biti lijepa, bistra i čista voda.

Ipak, postoje stvorenja koja me cijene. Uz njih se osjećam vrijedno. To su životinje. Kada ožedne, dotrče do mene i s ljubavlju me piju. Nikada me ne zagađuju. Za vrijeme vrućina bućkaju se u meni i sa zahvalnošću odu. Uz životinje brigu o meni vode djeca. Tako su mali, a tako veliki jer me stalno pokušavaju očistiti i na mojoj površini ostave latice cvijeća u obliku srca. Tada znam da sam im dragocjena. Ali nakon njih opet se vrata odrasli i nastave me uništavati. Odlučila sam tome stati na kraj i sve im vrijedno razoriti. Poplaviti ću im domove, uništiti usjeve i u bujici nositi sve pred sobom. Kišu sam nagovorila da pada i pada, a ja sam rasla i rasla, plavila domove, automobile, vrtove...Ljudi su bili uplakani, zbunjeni i tužni. Danima su me pokušavali zaustaviti, ali bezuspješno. Na njihovim licima vidjela sam da su pobijeđeni, protiv mene se nisu mogli boriti. Kad sam vidjela dječja lica i njihove tužne oči, odlučila sam stati i pružiti ljudima još jednu šansu. Čistili su svoje domove, obrađivali svoje vrtove, gasili svoju žeđ, umivali svoja lica, ali mene nisu zagađivali. Shvatili su moju vrijednost. Shvatili su da mogu biti razaračica, ali i spasiteljica njihovih života.

Učenica: Tina Blajić, 7. b

Voditeljica: Helena Budimir

Nagrada

Kada pomognem sijedoj starici prijeći preko ceste ili spasim ranjenu pticu, jesam li tada zaslužila nagradu? Moja mama kaže da njezin doktor zaslužuje nagradu kad god je izliječi,

moj tata kaže da svi njegovi prijatelji iz Domovinskog rata zaslužuju nagradu. Čini mi se da bi trebalo podijeliti mnogo nagrada jer na svakom koraku ima ljudi koji nesebično pomažu drugima. Gledam na televiziji ljude u različitim nevoljama, ratovima, poplavama, eksplozijama, prirodnim katastrofama. Ne znam jesu li u tim situacijama najtužnija stvorenja djeca koja plaču ili njihovi roditelji koji gube sve oko sebe. Ali oko njih su uvijek ljudi koji im pomažu, koji ih tješe. To su policajci, vatrogasci, vojnici, volonteri službi za spašavanje, liječnici i brojni drugi nesebični ljudi. Koliku bi tek oni trebali osvojiti nagradu? Međutim, nitko od njih ne pomaže zbog nagrade. Oni svojim dobrim djelima usrećuju unesrećene i ublažavaju njihove patnje. Nagrada poput novca, zlata ili slave ne uveseljava dobročinitelje, nego spoznaja da su pomogli djetetu, majci, starici... ljudskom biću.

Ne zaslužujem ni ja nagradu kada pomognem sijedoj starici prijeći preko ceste ili spasim ranjenu pticu. Dobročinstvo, to je nagrada.

Učenica: Petra Botica, 7.a

Voditeljica: Helena Budimir

MALI PADOBRANSKI KUP

DRŽAVNO NATJECANJE IZ FIZIKE

25. – 28. travnja 2016. OŠ BRODARICA ŠIBENIK

7

Potaknute Alkarskim padobranskim kupom koji se održava svake godine u Sinju, odlučile smo napraviti istraživanje u kojem bi vidjele kako visina s koje pada padobran, oblik padobrana te vrsta materijala od kojeg je padobran načinjen utječu na brzinu pada padobrana. Savjetovale smo se sa našom profesoricom Katjom Gusić koja nam je dala sve potrebne informacije vezane za natjecanje u samostalnim eksperimentalnim radovima iz fizike. Na temelju te ideje započeli smo istraživanje.

U početku smo tražile materijale potrebne za izradu padobrana. Zaključile smo da bi najbolje bilo koristiti poliester, viskozu, pamuk i vunu. Profesorica je nabavila materijale, a mi smo izradile 8 padobrana, različitih oblika i vrste materijala. Mjerenja smo odradile tako da smo ispuštali padobrane s različitih katova naše škole i dobili rezultate koji su potvrdili našu hipotezu.

Naš rad prošao je tri kruga natjecanja, tako da je na kraju između 35 radova poslanih Državnom povjerenstvu izabran među 6 najboljih i tako smo ostvarile mogućnost da se predstavimo na Državnom natjecanju iz fizike. Za natjecanje smo uz pomoć naše profesorice morale napraviti plakat te prezentaciju.

Natjecanje se održalo u Šibeniku u hotelu Solaris i OŠ Brodarica. Trajalo je od 25. do 28. travnja. Prvi dan natjecanja smjestile smo se u hotel i prisustvovala svečanom otvaranju.

Drugi dan je bio stresniji jer smo naš rad prezentirale pred članovima komisije te odgovarale na njihova pitanja. Popodne smo posjetile Šibenik te upoznale neke nove prijatelje. Treći dan natjecanja saznale smo da je naš rad prošao među 3 najbolja u RH i da trebamo održati prezentaciju pred dvoranom punom drugih natjecatelja i njihovih mentora.

Bez obzira na naše velike strahove sve je prošlo u najboljem redu. Isti dan otišle smo u šetnju oko hotela te se družile sa novim prijateljima.

Zadnji dan na svečanom zatvaranju proglašeni su nagrađeni učenici. Mi smo bile među njima. Osvojile smo 3. mjesto i 3. nagradu!!!

Ovo natjecanje je bilo jedno lijepo iskustvo te nam je dalo poticaj da u srednjoj

školi sudjelujemo u ovakvim oblicima natjecanja, ako to budemo u mogućnosti.

Tatjana Rogulj i Sara Žaja, 8

MAMINO

KUCA ZA NAS

Naše mame 6. svibnja 2016.g. su pripremile zabavu povodom Majčinog dana. Ugodno su nas iznenadile i razveselile. Pokazale su kako se one mogu zabavljati, a i mi smo pokazali što smo sve naučili. Pobjednika nije bilo, već je pobijedila ljubav. Druženje je potrajalo u veselju, smijehu i uživanju u slasticama koje su mame same napravile.

Bravo mame! Veliko hvala!

UČENICI 2.b RAZREDA I UČITELJICA

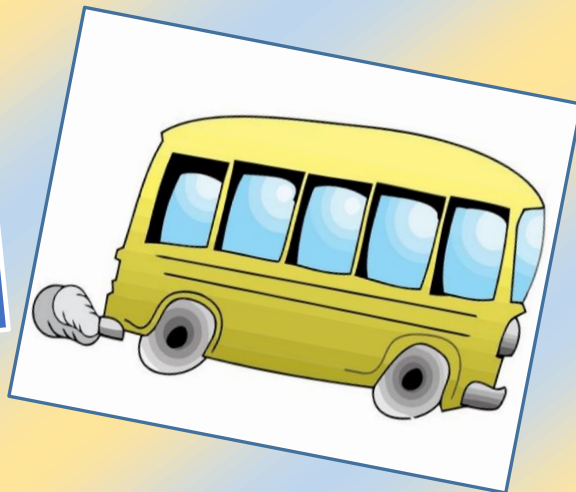

Učiteljica: Marija Šimac

Razred: 3.A

EKSKURZIJE

MOJA PRVA EKSKURZIJA

Napokon je došao i taj dan - EKSKURZIJA. Probudila sam se jako rano, točnije, tu noć nisam baš ni spavala. Spremila sam svoje stvari i obavila zadnje pripreme prije putovanja. Kada sam stigla ispred škole, ugledala sam učiteljicu i svoje prijatelje iz razreda, koji su također bili uzbuđeni kao i ja. Ubrzo je stigao autobus. U autobusu su nas dočekali naši prijatelji iz Turjaka. Priključuju nam se i prijatelji iz Sinja. Krenuli smo.

Prvi dio puta svi smo bili uglavnom tihi i zamišljeni. Vrijeme je prolazilo i ubrzo je postalo vrlo zabavno. Nakon kratkog zaustavljanja u Kninu nastavili smo put kroz pjesmu i šalu. Sljedeće zaustavljanje je bilo u odmorištu Macola gdje smo vidjeli preparirane divlje životinje. Napokon smo stigli i na predivna Plitvička jezera, naš najveći nacionalni park. Ona se sastoje od 16 jezera, a najveće je jezero Kozjak. Proveli smo nekoliko nezaboravnih sati u šetnji po uskim stazicama i mostićima promatrajući prekrasne slapove. Vozili smo se brodom i vlakićem te divili netaknutoj prirodi. Sljedeće zaustavljanje je bilo na Rastokama gdje se Slunjčica preko sedrenih barijera prelijeva u Koranu i tako stvara slapove, brzace i jezera. Bilo je prekrasno i smirujuće. Odmorni i veseli nastavili smo put do Varaždina. Smjestili smo se u hotel Turist, večerali, zabavljali u disco klubu te puni dojmova otišli na spavanje znajući da nas i sutra čekaju nova uzbuđenja i napori.

Sljedeći dan, nakon doručka, krenuli smo prema Krapini. Putem smo vidjeli mnogo predivnih kuća s uređenim okućnicama punim cvijeća, koje su svaka na svom zelenom brežuljku. U Krapini smo posjetili Muzej krapinskih neandertalaca, jedan od najmodernijih muzeja. Obilazak počinje filmom na velikom platnu s kojeg se čuje rika životinja i glasanje neandertalaca. Na kraće vrijeme vraćamo se u daleku prošlost. Obilazak nastavljamo s vodičem. Muzej je prekrasan i u njemu smo vidjeli i saznali mnogo zanimljivih stvari. Nastavljamo put do dvorca Trakošćan. Njime je u 13.st. vladala plemićka obitelj Drašković. Tu smo vidjeli glazbenu, vitešku i lovačku dvoranu, mnogo starih predmeta i predivnih slika. Nakon ručka uputili smo se u Varaždin. Posjetili smo Gradsko groblje, Varaždinski trg, kip Grgura Ninskog, dvorac Stari grad i još mnogo toga. Puni dojmova i vrlo gladni vratili smo se u hotel. Slijedi večera, zabava u discu, biranje naj-frizure, spavanje.

Zadnji je dan naše ekskurzije. Nakon doručka napuštamo hotel i odlazimo prema Zagrebu. Obilazimo stari dio grada, Zagrebačku katedralu, predivnu građevinu s dva visoka tornja u kojoj smo vidjeli i tijelo blaženog Alojzija Stepinca, Trg svetog Marka i Trg bana Josipa Jelačića. Zatim odlazimo u park Maksimir. Nakon ručka slijedi razgledavanje Zoološkog vrta u Maksimiru.

Sjedamo u autobus pomalo tužni jer se naše putovanje bliži kraju, rastajemo se od novih prijatelja, ali ipak sretni jer se vraćamo doma. Povratak je bio jako zanimljiv, pun pjesme, šale i smijeha. Prepuni

dojmova, novih prijateljstava i znanja veseli se vraćamo u zagrljaj svojim obiteljima.

Učenica: Matija Krolo 4. r. Brnaze

Učiteljica: Alida Grgić

EKSKURZIJA PŠ TURJACI

Učenici 4. razreda PO Turjaci su od 27.4. 2016. do 29.4.2016. g. bili na ekskurziji. Posjetili su Plitvička jezera, Rastoke, Varaždin, Muzej krapinskih neandertalaca, dvorac Trakošćan, grad Zgreb i Zoološki vrt grada Zagreba. Prekrasnu atmosferu i doživljaje vam donosimo kroz nekoliko fotografija.

Izviješće sa ekskurzije učenika osmih razreda

Ekskurzija učenika osmih razreda sastojala se od četverodnevno izleta istočne Slavonije uključujući brojne gradove, kulturne i prirodne znamenitosti.

Prvi dan učenici su posjetili i razgledali nacionalni park Plitvička jezera, vožnja brodom preko jezera Kozjak i turističkim vlakom. Usputno razgledavanje Rastoka pokraj Slunja. Dolazak u Vinkovce u hotel Admiral u večernjim satima. Drugog dana učenici su posjetili privatni zoološki vrt obitelji Bizik. Zatim odlazak u Našice i razgledavanja dvorca Pejačević. Poslijepodne je bilo rezervirano za posjet Osijeku i razgledavanje grada (gradska Tvrđa, trg sv. Trojstva, Vodena vrata, Gornji grad, konkatedrala sv. Petra i Pavla, trg Ante Starčevića...). Treći dan je bio predviđen za odlazak u Vukovar te razgledavanje grada (Križ na Dunavu, barokna jezgra grada). Odlazak na Ovčaru i posjet spomen domu Ovčara, Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata. Posjet najistočnijem gradu Hrvatske – Iloku. Razgledavanje crkve sv. Ivana Kapistrana, dvorca Odescalchi i Vinskom podrumu. Zadnji dan na povratku obišli smo Đakovo, đakovačku katedralu, Strossmayerov trg, posjetili smo ergelu konja lipicanera. Dolazak u Ogulin i posjet Zavičajnom muzeju u Frankopanskoj kuli označio je kraj putovanja koje je završilo dolaskom u Sinj.

Emma Poljak 8.c

Sprechen Sie Deutsch?

Harambaša mag Arambaši

Im Sommer, in der Zeit der alkarischen Feierlichkeiten und Maria Himmelfahrt Festes breitet sich durch die Strassen der Stadt Sinj einzigartiges Geruch des Sauerkrauts aus.

Meine Mutter wie alle anderen Hausfrauen in Sinj kocht Arambaši. Das Geruch und der Geschmack dieses Gerichtes zogen mich fruher nie an. Wegen der langjahrigen Tradition des Kochens in meinem Heimatort habe ich mich entschieden etwas mehr uber diesem Essen zu erfahren. Zuerst habe ich ins Lexikon der Alka hineingeschaut und entdeckt das Arambaši ein charakteristisches Essen der Cetina Landschaft ist. Die Verbindung scheinbar unvereinbaren Welten, die Rest der Gesellschaft, das auf den Fundamenten der auferlegten Kultur seinen eigenen kulinarischen Begriff geschafft hat, hat ihm Name des Widerstandes Arambaši gegeben. Harambaša war der Rauberfuhrer, der in dieser Region den Erobern widerstand. Auf einer Kroatischstunde sagte uns Lehrerin, dass Arambaši auf der Liste der geschutzten immateriellen Kulturerbe der Republik Kroatien sind. Als ich diese Angabe horte, konnte ich nicht glauben das ein Essen so einzigartig sein kann. Ich fragte Mutter, Tanten, Patin, Nachbarinnen wie sie Arambaši kochen. Ich habe das Kochbuch „Dalmatinische Kuche von Dika Marjanović-Radica“ und auch das Kochbuch von Ante Hrste umgeblattert. Die Zutaten sind: gehackte Rindfleisch (am besten mit Messer oder Metzgeraxt), Pesto, gehakte Zwiebel, geraucherter Speck, Gewurze: Salz, Pfeffer, Muskatnuss, Nelke, Zitronenschale, Sauerkraut, geriebener Kohl, gerauchertes Fleisch oder hohler Rindknochen. Am besten im Kupfertopf kochen.

Wenn durch die alkarischen Rennbahn der Festzug vorbeigeht, glantz besonders der stammige Mann, der die Alkakerle fuhr. Das ist Harambaša. Im Lexikon der Alka schreibt, dass Harambaša der Begriff fur den Rauberfuhrer ist. Im Alka Ritterspiel ist Harambaša der Kommandant der Alkakerlentruppe. Er ist verantwortlich fur Probenunterhaltung, Festzugantritt und fur Benehmen der Alkakerle. Er muss prufen, ob jeder Kerl richtig

angezogen und ausgerüstet für Alka ist.

Harambaša oder wie wir in Sinj sagen Arambaša ist Ivo Vukasović Parin. Während der alkarischen Feierlichkeiten erfahre ich Arambaša als Hauptrolle. Er schreitet selbstbewusst, mit dem stolzen Aussicht, wenn er den Festzug durch die alkarische Rennbahn führt. Weil Arambaši den Namen nach dem Begriff Harambaša bekamen, interessierte ich mich, ob unser Harambaša Arambaši mag. Die Antwort auf diese Frage habe ich bei Harambašas Frau Mirjana gesucht. Während der alkarischen Feierlichkeiten erwartet Frau Mirjana freundlich zahlreiche Gäste, sie sorgt um das prunkvolle Arambašas Gewand, sodass ihr Ehemann als ein richtiger Fahrer aussieht. Sie pflegt die Blumen und macht Strausslein für seine Kappe, sie vorbereitet zahlreiche, traditionelle Gerichte für ihre Gäste. Auf die Frage ob ihr Mann dieses Gericht mag, sagte sie: Ich koche Arambaši weil das Spezialität und traditionelles Gericht unserer Gegend ist. Am Tag des Ritterspiels Alka mache ich über 100 Stück Arambaši, weil mein Ehemann und unsere zahlreiche Gäste dieses Gericht mögen. Frau Mirjana entdeckte mir wie sie Arambaši im Sommer kocht. Arambaši im Sommer sind sanfter als im Winter, weil man nicht so viel gerauchertes Fleisch einlegt. Die wichtigsten Zutaten sind: mein selbstgemachtes Sauerkraut und Speck in Pesto. Nach dem Gespräch mit Frau Mirjana entdeckte ich das sie alles mit viel Liebe und Stolz macht. Solange in meiner Cetina Landschaft solche Frauen leben, wird dieses einzigartige Gericht nicht ausgehen. Besucht Sinj und probiert unbedingt Arambaši. Ihr werdet das Gericht, gleich wie ich, am Ende meines Abenteuers mögen. Und merkt euch Harambaša mag auch Arambaši.

Schülerin: Klara Cvitković, 7.b

Mentorin: Helena Budimir

Übersetzerin: Andriana Biljaka

Parlare Italiano?

A harambaša piacciono gli arambaši

In estate, durante le cerimonie e la festa dell'Assunzione per le strade della città di Sign si diffondono profumi speciali dei crauti. Mia madre, come tutte le altre casalinghe di Sign cuoce gli arambaši. Non mi attraeva né profumo né il gusto di questo piatto. A causa della lunga tradizione della preparazione degli arambaši ho deciso di saperne un po' di più su questo piatto. Ho badato il Lessico di Alka di Sign e ho scoperto di essere "un piatto tipico della regione di Cetina". Composizione dei mondi apparentemente irconciliabili, il gustoso resto della società che sulle fondazioni della cultura impostata ha creato la sua espressione culinaria assegnandolo il nome della resistenza - arambaši, secondo il nome di *harambaša* che ha segnalato il capo dei briganti i quali su questa zona resistevano agli invasori. Nelle lezioni di croato, l'insegnante ci ha detto che gli arambaši si trovano nella lista del patrimonio culturale immateriale protetto della Repubblica di Croazia. Aver sentito quest'informazione, non ho potuto credere che un piatto potrebbe essere così unico e speciale, così ho continuato di studiare.

Ho cominciato a discutere con la mia mamma, la zia, le vicine di casa come loro preparano gli arambaši. Ho sfogliato il famoso ricettario "La cucina dalmata" di Dika Marjanović-Radica e anche il ricettario di Sign scritto da Ante Hrste. A tutti sono comuni gli ingredienti: la carne macinata (con l'ascia o con un coltello), il pesto: la cipolla tritata, l'aglio, la pancetta affumicata, le spezie: sale, pepe, noce moscata, chiodi di garofano, un po' di scorza di limone, una testa di cavolo acido, cavolo grattugiato, la carne affumicata o cavo osso di manzo. È meglio cucinare in caldaia di rame.

Quando sul ippodromo di Alka passa la parata, si asserisce un uomo particolare. Quello è l'harambaša. Nel lessico di Alka c'è scritto che l'harambaša è un termine che descrive il capo fuorilegge. Nell'Alka questo è il capo delle truppe. La sua responsabilità si consiste nel fare le prove, nel eseguire nella sfilata e nel controllare il comportamento dei partecipanti. Il suo dovere è controllare e verificare se tutti i garzon sono adeguatamente vestiti e attrezzati per partecipare alla gara di Alka. "Harambaša o arambaša come diciamo noi a Sign è Ivo Vukasović Parin.

Durante le festività l'arambaša è visto come un personaggio principale. Con fiducia in sé stesso marcia lungo il percorso di gara di Alka, il viso ornato con occhi fieri mentre dirige con la sfilata. Siccome gli arambaši prendono il nome secondo il termine harambaša, volevo sapere se al nostro harambaša piacerebbero gli arambaši? La risposta a questa domanda ho cercato dalla moglie dell' harambaša, dalla signora Mirjana.

La signora Mirjana accoglie numerosi ospiti alle festività di Alka, si occupa del uniforme di arambaša per presentare suo marito come vero capo, si occupa dei fiori per il berretto di arambaša e prepara tanti piatti squisiti per gli ospiti. Quando è stata chiesta per perché prepara gli arambaši e se questo piatto piacerebbe al suo marito, dice: *“gli arambaši preparo perché sono la specialità della nostra regione, un piatto tradizionale e per questo motivo gli preparo così. Per Alka gli preparo più di 100 pezzi perché questo piatto piace a mio marito e anche agli molti ospiti che ci visitano quel giorno. Tutti si tornano agli arambaši. ”*La signora Mirjana mi ha detto che, per Alka, lei prepara gli arambaši estivi i quali sono un po' più mite rispetto agli invernali perché non mette tanta carne affumicata. Ha aggiunto: *“ non importa se sto preparando estivi o invernali, gli ingredienti più importanti sono i miei crauti fatti a casa che in particolare acido e lascio per la gara di Alka e pancetta fatta in casa in pesto.”*

Dopo la conversazione con la signora Mirjana ho capito che tutto è fatto con amore e orgoglio. Mi sono resa conto che finché nella mia regione di Cetina esistono queste donne, non scomparirà neanche questo piatto unico. Quando visitate Sign, dovete assaggiare gli arambaši. Sicuramente vi piacerebbero come a me alla fine della mia avventura, perché anche all'harambaša piacciono gli arambaši.

Zauvijek okrunjena slavi slavlje 1716. - 2016.

Učenici i nastavnici naše škole te članovi literarno – likovne sekcije u 300. obljetnici krunjenja slike Čudotvorne Gospe Sinjske u klastru franjevačkog Samostana u Sinju danas su otvorili izložbu radova na temu ‘Zauvijek okrunjena slavi slavlje 1716. – 2016.’.

Projekt stvaranja likovno -literarnih radova posvećenih 300. obljetnici krunjenja Gospine slike započeo je u rujnu 2015. godine. Uz nastavnike i ravnatelja škole Nikolu Vučkovića, u projektu su sudjelovali i roditelji učenika.

Otvaranju izložbe prethodilo je misno slavlje za učenike i nastavnike koje je predvodio fra Antonio Mravak, župni vikar u Sinju. Preko Svete mise pjevali su učenici, članovi Dječjeg zbora Gospe Sinjske. Čitanja i molitvu vjernika s učenicima su pripremile vjeroučiteljice.

U propovijedi na temu ‘Što želite da vama ljudi čine, činite i vi njima’, fra Antonio je pozvao učenike da uvijek u svome srcu nose milosno lice Čudotvorne Gospe Sinjske koje nas poziva da i mi budemo milosrdni jedni prema drugima. Na kraju misnog slavlja učenici su pjesmom ‘Zdravo Majko Milosti’ pozdravili Gospu Sinjsku.

Poslije Svete mise u samostanskom klastru otvorena je izložba radova. Uz učenike centralne škole Fra pavla Vučkovića u Sinju, u projektu su sudjelovali i učenici s nastavnicima iz područnih odjeljenja u Brnazama i Turjacima.

U poslijepodnevnom satima učenici su molili pobožnost Križnog puta prema Gospinom Gradu. Križni put predvodio je đakon fra Dujo Jukić. Učenici su predmolili meditativne tekstove koje su pripremili s vjeroučiteljicama u korizmenom vremenu.

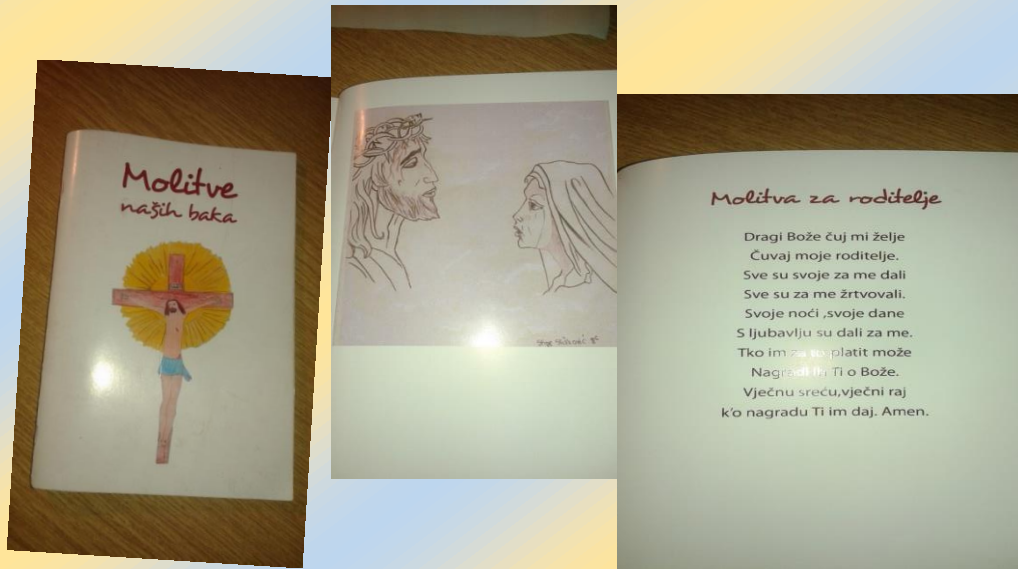

Učenci 2. razreda PŠ Brnaze

„Zauvijek okrunjena slavi slavlje“ 1716-2016

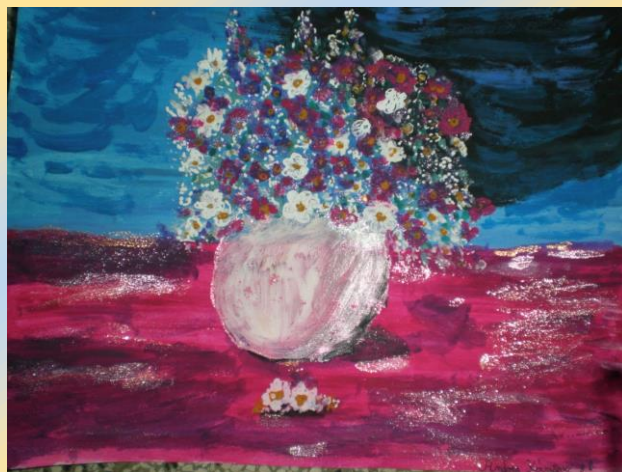
Prigodom 300 te godine obilježavanja obljetnice krunjenja slike Čudotvorne Gospe Sinjske izdan je i molitvenik „Molitve naših baka“ u kojem se nalaze molitve koje su naši učenici sa svojim vjeroučiteljicama vrijedno prikupili i objavili u prvom izdanju molitvenika.

Danja Milun

Roko Vrgoč, 6.A

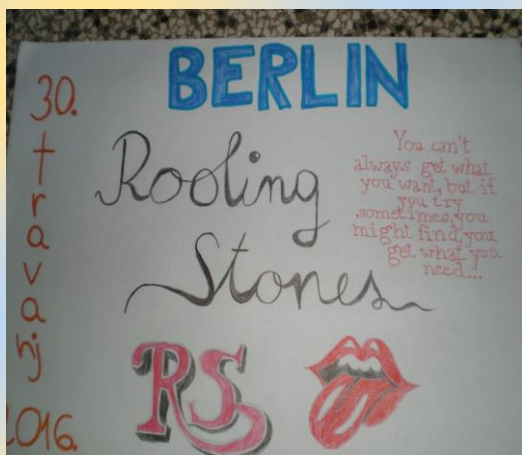
Andrea Kovačević, 8.B

Ani Šarić, 5.A

Ana Dalbello, 5.A

Monika Kojić, 8.C

Lea Klarić Kukuz, 7.C